

[Jørgen Tved]

så man kan måske finde nogle rigtigere tal. Det gør det hele lidt mere troværdigt.

Jeg blev måske også lidt overrasket over partiet Venstre. Det er dog et besynderligt parti – nu er det heldigvis ikke så stort, som nogle sagde det var, og det bliver forhåbentlig mindre – for her er man meget bange for, hvordan man skal udlåne forskelligt materiel og effekter til folk, der måske ikke har muligheder for at anskaffe tingene selv, men jeg kan svagt huske et eller andet om det nære samfund og om, at vi alle skulle komme hinanden ved, og om, hvor godt det ville være, hvis vi alle sammen boede i små landsbyer. Det er dog besynderligt, at man i dette parti ikke kan forstå, at befolkningen faktisk godt kan administrere nogle ting selv, uden at de behøver at have den helt store organisation til at klare det.

Alt i alt synes vi, at SF har taget hul på en meget nyttig debat ved at fokusere på den folkelige idræt frem for på eliten. Det er der tilsyneladende mange andre der vil, og på et tidspunkt har man i hvert tilfælde været ret villig til også at åbne for statsfinanserne. Nu er det de mange, det drejer sig om, og derfor er vi meget positive over for det, SF her har foreslået.

Helge Adam Møller (KF):

Når jeg har bedt om ordet uden for ordførernes række, er det ikke, fordi jeg er uenig med den konservative ordfører – tværtimod, men fordi jeg finder selve emnet utrolig væsentligt. Jeg er én blandt mange andre danskere, der interesserer sig meget for idræt. Idræt er Danmarks største folkebevægelse, og den skal ikke ødelægges ved at blive omdannet til det, man vel nærmest kan kalde det store sociale behandlersamfund – det er jo det, beslutningsforslaget på visse områder lægger op til.

SF skriver som et af de tre overordnede mål i beslutningsforslaget, at man vil bedre de uorganiseredes muligheder for idrætsudfoldelser – det er prioritet nr. 1, står der. Endvidere siger man, at de, der er uorganiserede, er en overset gruppe, der har brug for støtte, for konsulenter, for ansøgninger, tilskud, kortlægning og pengepuljer. Alt det påstår SF i bemærkningerne til sit forslag.

Dertil vil jeg sige: Nej, SF har ikke ret. For hvem er de uorganiserede? Det er der jo mange der har været inde på i dag, men lad mig nævne nogle eksempler. Det er sygeplejersken, som

jogger i sin fritid, men som for øvrigt også spiller badminton henne i badmintonklubben. Det er maskinmesteren, som kører Sjælsø rundt på cykel, men som også er organiseret og spiller firmafodbold, og det er folketingsbetjenten, der spiller indendørs fodbold her sammen med hr. Stillinger, hr. Jimmy Stahr og undertegnede, men som også er organiseret henne i en anden fodboldklub, og det er endelig familien, far, mor, søn og datter, der henne i parken eller på græsplænen spiller badminton, men hvor sønnen svømmer, og hvor pigen spiller håndbold i klub.

Dermed er vi netop ved det, der er min påstand, nemlig at vi ikke kan dele de organiserede og de uorganiserede op i to grupper. Det er i meget stort omfang nøjagtig de samme mennesker. Hr. Stillinger kan se på sig selv; han er både medlem af en klub og dyrker uorganiseret idræt. Jeg er medlem af adskillige idrætsklubber, men når jeg jogger, gør jeg det for mig selv, og jeg bestemmer selv, hvor det skal ske, og hvornår det passer mig. Og når jeg løber Eremitageløb, gør jeg det også for mig selv uden at være organiseret.

Derfor mener jeg ikke, det er rigtigt, når SF i bemærkningerne siger, at ingen hidtil har kunnet sige, hvilke behov og ønsker disse uorganiserede mennesker har. De ønsker og behov, disse mennesker har, er, at de selv vil finde en løberute, selv vil finde en cykeltur og selv vil finde en græsplæne at spille badminton på. De skaffer selv ketsjeren og løbetøjet, og de gør det, når det passer dem. Og så er der mange af dem, der indimellem gerne vil gøre det i et fællesskab med nogle andre, og hvad gør de så? De melder sig ind i en idrætsklub.

Hr. Jimmy Stahr hævdede, at vi i de borgerlige partier havde en tykretro på, at al idræt kun kunne finde sted inden for organiseret idræt, og at den eneste fejl ved hr. Rousseau var, at han ikke var medlem af en idrætsorganisation. Nej, vi mener bestemt ikke, at alle skal være medlem af en idrætsorganisation. Vi synes, det er brandgodt, at et stort antal mennesker ønsker at være med i en organisation, og dem hjælper og støtter vi kommunalpolitisk og her fra Folketinget. Men så er der altså et antal andre mennesker, som tit er de samme, der indimellem selv vil organisere deres fritid og gøre det, de har lyst til, og det løser de altså langt bedre.